

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΙΟ

[Πρωτοχρονιάτικο]

‘Ο πόλεμος την εποχή εκείνη ήταν στην μεγαλύτερή του βράσι ... Κάθε μέρα τα βουνά βογκούσαν από τις κανονιές και κάθε βράδυ η

Μου φανήκαν σαν θηρία...

έκρηξεις των οβιδίων, που πέφτανε βροχή πάνω τους, έδιναν την έντυπωσι ενός πλήθους πυρολαμπιδών, που πετούσαν, θαρρείς, πάνω απ' αυτά.

Τότε ακριβώς εξέφρασα την επιθυμία μου στο Γάλλο στρατηγό να πάω και να μείνω μια βραδεία στο μέτωπο. Τό δέχτηκε, με κάποιο διαταγμό, και μια βραδεία, κατά τις δέκα, μ' έστειλε στο μέτωπο μ' ένα αδωκίτη με σθουτά για νόημα κ' έναν Γάλλο αξιωματικό για συνοδό.

Τό σκοτάδι ήταν βαθύ, πηχτό. Χειμώνας ! Πλησίαζαν τα δικά μας τ' Χριστούγεννα κ' ήταν παραμονή Πρωτοχρονιάς σ'ι' αυτούς. Κρύο και ύγρασία μεγάλη σ'η γή. ‘Η μεγάλη πεδιάδα του Μοναστηριού ήταν βουβή, σιωπηλή, σαν έρημη, αν και έκερθε υνιοιάδες μαχητών.

‘Ο ε'Εργάζον κυλούσε πλάι μας τ'α θούλι νερά του, άδιάφορος για τ'ι μεία των ανθρώπων. ‘Ηταν τ'ό μόνο που έκανε τ'ό γέλω μας αυτή τ'η βραδιά, στη μοικωσιμένη φύσι, που ε'νέθρησε παντού τ'ό θάνατος...

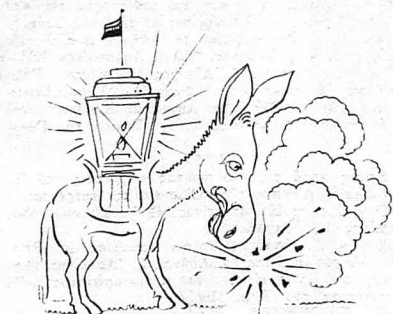
Με τ'ασοχή, χωρίς χροτό και χωρίς θόρυβο, τ'ράσαμε σ'η Γαλλική γομφίλη φαίνατα πώς είχαν ε'ιδιοσηγή και μ'ας περμέναν. Από τ'ό λυθό σκοτάδι τ'ού β'απ'αθ'ου, μ'όλις μ'ηκ'ια μέσα σ'ό φως των ‘Αγγέλιον κατοικιών των μαχητών, μέσα σ'ό πρώτο θάμπος μ'ο μου φάνηκε σαν ν'α μ'ηκ'ια μέσα σ'ε φωλιά απ'ό θηρία. ‘Ησαν δ'όλοι ντυμένοι με γούνες από τομάρια λύκων και τραχύ με τ'ό τρίχωμα απ' έξω, προφ'αγμένοι δ'σο μοιρούσαν από τ' άλλο, τ'όν μεγάλο έχθρο, που τ'ους άπειλοσε, τ'ό κρύο και τ'ην ύγρασι τ'ού αέμου.

‘Αμα τ'ους τ'ό ε'λα αυτό, μου άπάντησαν : —Θηρία σωστά, ε'ξ'ερωκιάς και έσωτερωκιάς, μ'ας έκαμε τ'ό πόλεμος !...

Πάρ' όλη τ'η σκληρή ε'η των και τ'ην γειτονία τ'ού θ'α'νατου, οι άξιωματικοί εκείνη ήταν ε'θ'θιοι και γ'ελαστοί και λεπτέλεπτοι σ'ους τ'ρόπους τ'αν α'ληθ'νών Γάλλοι τ'όν... μ'ηθοστορητών που διαβάζοιμε, μ'α να κ'όνοιον δ'σο μοιρούσαν τ'η ζωή τους εκεί μέσα π'ό ύπν. ‘Είχαν ε'κόνες περιωκιών και τ'ό ε'σωτερωκό τ'ης ύπογειου φωλιάς τ'η, είχαν διακοσμήσει τ'ό ίδιως με γυνίκες γυναικίς τ'ης ε'η, με ε'κόνες περιωκιών και τ'ό ε'σωτερωκό. Μερικίς μ'όλις απ'ό τ'ης γ'αρωμιάς αυτές τ'ις είχαν περιωκίσει και σ'αμ'έλεξε με τ'έτοιμο όλο γ'ωφο σ'όν κεντρικό γ'όλωπο τ'ού ήλεκτρωτου, που φ'ότ'ε τ'ό άμ'ηρι τ'ους, που νόμιζες π'ώς ήταν ανθρωπίνες πεταλούδες, που πάνε κάθε βράδυ για να κ'όνοιον τ'α φ'ερά τ'ους σ'ε τ'ός.

Τ'ην π'ό... γ'υνική και τ'ην π'ό ύραια τ'ην ε'λα, κ'όλλησε σ'την ε'ισοδο τ'ού αέμου τ'ους και τ'ην λέγαμε ε'κονιές... (θ'ηρωκό).

Τ'ους β'οικ'αμε άπάνω σ'ό παιχνίδι. —Ε'β'ια ε'γχαριστήμενος, μου λέει ένας λοχαγός, που έχασα άπόνη τα λεπτά μου. Τ'ί ν'α τ'α κ'όνης τα λεπτά ε'δώ και π'ό... τ'α ε'ξοδ'ής ; ... Δέν μ'ας λείπει τίποτα. Και δ'τι δέν έβ'οιμε, μ'ας τ'α τ'ε'ξοδ'ής ; ... και οι δικ'οι μ'ας από τ'η Γαλλία... Κ'ί έπειτα, π'έκ'ονη η κ'άδελφ'ος τα λεπτά ; ... Και π'ώς ν'α τ'α ε'ξοδ'ής ! ... Από τ'ην π'ό... τ'α ε'ξοδ'ής τ'εβαίνουμε κ'αμιά φ'ορά, λείπουμε τ'α πάντα. ‘Ετσι έχασα τ'α λεπτά μου και τ'α ε'ξοδ'ής... Δέν τ'α έχω ένοινα π'ειά και σ'ας β'εβαί λεπτά μου π'ώς ε'ίμαι ε'γχαριστήμενος...

Τ'ού δέσανε ένα ανάμμενο φανάρι σ'ό σαμάρι !...

ποροελάνη, που βάζουν μέσα στην λήττα, όπως 'μεις τ'ό νόμισμα, έχει δικαιομα να φιλήσω... όποια θέλει από τ'η στρατοφία.

—Ε'μεις τ'ην λήττα τ'η κ'όβοιμε, τ'ους ε'λα, τ'ην Πρωτοχρονιά. ‘Ελάτε να δ'οτε με όχι π'οός τ'α φιλήση, αλλά π'οιόν θ'α φιλήση η τ'ύχη !

—Ε'γώ, μου άπάντησε κάποιος άνθ'πολογαγός, άντι να με φιλήση η τ'ύχη, θ'α προτιμούσα να φιλήσω τ'ην ε'κονισέ'ζας, αλλά...σ'ό πρώτ'οτινο !

Μόλις κ'άησαμε, άκούσαμε κάτι κ'ό'τους απ' έξω. Κ'ί έπειτα, σαν κάτι να ε'ξοχίζονταν, κάτι που έσοκίσε και κάτι που κ'ατέρρεε με θόρυβο και με κ'ραγές σκληρές και διαπεραστικίς. ‘Επειτα μια βαθεία βουή άκούστηκε, ένας όρμηγιδός, κάτι χτυπήματα ξηρά και ένα κερνύο μ'ούγκρισμα σ'ε'ρτό. ‘Όλα σηκωθήκανε άπάνω, φωνάζοντας : —Α'φ'ηδισάμ'ο μ'ας κ'άνουν, φ'αίνετα. οι Βού'γαροι...

Τ'ε'ζ'αν δ'όλοι σ'ις θέσεις και τ'ην άμ'ονό σ'ό άμ'ηρι, με τ'ην λήττα ε'τών Μάγων και τ'ις χ'άντες γυναικίς, που νόμιζε κανείς π'ώς χ'ο'ρειαν τ'ώρα έναν τ'ρελλό, έναν θεότ'ρελλό χορό, σ'ών κανονιών τ'όν κ'όρτο, που ή'κ'οδ'ος σαν τραυματικό τ'ηταν τ'ό θ'άνατο.

Πέρασε άρετή όρα και τ'ό κ'ακό όχι μ'ονάχα δέν έκανε, αλλά και ζ'ωήρετε ε'κόμα π'ό πολύ... ‘Ο κ'όρτο και οι δ'οκ'οι και τ'α σ'ιδερένια ο'υ'ληχ'α φ'αίνονταν να πλησιάζουν διακόως.

—Διάδ'όλο, σ'έφ'ηκ'ρα, έχει γ'ούστο να ν'οκ'οι οι Βού'γαροι και να έρθουν να μ'ας π'άσιον ε'δώ μέσα και έμ'ενα, και τ'ην λήττα μ'ας και τ'ό κ'οικ'ιά !...

Πλησίασα σ'την πόρτα. Κάτι ε'στράγγιζε από πάνω, σ'ό σκοτεινό τ'όν ο'υ'ρανό, σαν να τ'αυζιόζονταν ε'ξ'ω ξηρά και πέφτανε χροτόντα κάτω.

—Ν'α π'άρ' η όργη, σ'έφ'ηκ'ρα, δ'όλοι ε'δώ να πολεμούν κ'ί έ'γώ να κ'άθοιμα κ'λεισμένος μέσα, σαν θαλαμοφύλακας !...

Και β'γ'ηκα έξω από τ'ην ύπογειο φωλιά, μέσα σ'ό μεγάλο και τ'ό τ'ασικό α'λάτι, τ'όν διάδρομο τ'όν όρμηγιδών. Διέκ'ρινα σ'ό σκοτάδι τ'ους Γάλλους στρατιώτες, περμένους κάτω σ'ό β'ρεγμένο χ'ωμα, σαν σ'ακ'α μ'ογομ'ετα, με τ'ό τ'ουφέρι έ'τοιμο και τ'α μ'άτια κ'αρωμμένα έξω σ'ό σκοτάδι, σ'ό μ'αίρο κ'ίνδ'νο, που έρχ'ονταν γ'οργός, από άπέναντι, μέσα σ'η μ'αίρη νύχτα, τ'ην άπ'α'εστη... ‘Αξ'αμ'να β'λέτω άπάνω σ'όν ο'υ'ρανό ένα άστέρη λαμπρό και κ'ατακόπινο να κ'ατεβ'ηνί άπάνω από τ'α κ'εφάλια μ'ας.

—Τ'ί ε'ίν' αυτό ; ρωτάω ένα λοχία με ύπογένοιο.

—Ε'να παρ'έξω άστέρη, μ' άπάντησε.

—Μ'ην ε'ινε τ' άστρο τ'ης Β'ηθέκ'ημ'ι ;

—‘Όχι, μου λέει με κ'έρι αυτός. Ε'ινε τ'ό άστρο τ'ού...κ'ό'κ'ινου θ'άνατου. Ε'ινε σ'υνθηματικ'η η ε'ιδιοσηγήρος φ'οτοβολίς ! Και δέν τελείωσε τ'η ρωσί του και ν'έο κ'ροτάλιμα άκούσ'ηκε, άπάνω από τ'α κ'εφάλια μ'ας τ'η φ'ορά αυτή...

Τ'ό πανηγύρι αυτό β'ασάεζε δ'λη τ'η κ'εμ'ονιάτικ'η εκείνη νύχτα. Μ'ε τ'α γ'λυχοχ'αράματα δ'οι οι β'ρόνοι κ'αταπ'όγ'ησαν και τ'ό φ'ως μ'ας θ'αμ'ητ'ις μ'ερας έ'χ'ονε τ'ην ε'ρήνη του και π'άλι άπάνω σ'η γ'η και τ'ην ήσυχια σ'ους άνωθ'όπους.

Γ'ύρισαν μ'αθ'ρα και κ'ατακόπινο οι άξιωματικοί.

Τ'ί ε'χε, νομίζετε, σ'ιμ'ήδ'ι ?

Ο'ί Σέρβοι, που είχαν τ'όν διπλανό τομέα από τ'ους Γάλλους, σ'εφ'ηθ'ηκανε να π'αίζον ε'να άστείο σ'τους Βουλγάρους. ‘Επ'ησαν έ'να γ'άδαρο, τ'ού άναγαν έ'να φ'ανάρι σ'ό σαμάρι, τ'ό στερέωσαν καλά και τ'όν χ'τύπησαν π'ρός τ'ό μέρος τ'ών ε'χ'θ'ών τ'ων.

‘Ο φ'ανός όνος, σ'ιγά σ'ιγά και β'όσκοντας, προωκόσε π'ρός τ'ο Βουλγάρους τ'ό μέτωπο. ‘Εκ'είνοι, β'λέ'ζ'ας έ'να φ'ως να προχ'οφ'η τ'όν τ'ους, πυροβόλησαν. κ'ολοί θ'ιως, άτάραχο, έξ'αδ'όρωσε άργά-άργά τ'ό σ'ιμ'ός α' Στους πυροβολο'Γάλλοι, τ'ε άπάντησαν οι σ'ιμ'ός διαδ'ε τ'ουφεκοβολι'νές. Τ'ό φ'ως ε'ινε η κ'ανοσ'τη π'όρινη ε'ε, άτάραχο δ'να, προωκόσε κ'αταγ'ί'τους, άργά-σ'ιγά, τ'επ'άνω φ'ως

Τ'ην λέγαμε 'εκονισέ'ζας'

'Η λήττα των Μάγων Β'οιολέων

Πολύ άσχημα ήρθε ο νέος χρόνος...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ Η Δ' ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

Οι κερδισάντες άριθμοι και τα δώρα

Στις 5 μ.μ. της περασμένης Τετάρτης 20 Δεκεμβρίου έγιναν εις τα Γραφεία μας η Δ' κλήρωση δια την διανομή των δώρων του Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου», παρασταμένων των λογίων και δημοσιογράφων κ.κ. Κ. Σταματοπούλου, Δ. Παπανικολάου, δίδος Τασοπούλου, των αναγνωστών μας κ.κ. Στ. Αργυρήτη, Μιχαήλ Μυριτίου κλπ.

Από την κλήρωσιδα, εις την οποίαν έχον τεθή όλοι οι άριθμοί ο δημοσιευθέντες εις τα φύλλα του «Μπουκέτου», άνευόθησαν κατά σειράν οι έξής άριθμοί :

Ο α' άριθμός 1890, ο όποιος κερδίζει δραχμιάς 500, ο β' άριθμός 8536, όποιος κερδίζει δραχμιάς 150, ο γ' άριθμός 19388, ο όποιος κερδίζει δραχμιάς 100, ο δ' άριθμός 5183, ο όποιος κερδίζει δραχμιάς 50, ο ε' άριθμός 1263, ο όποιος κερδίζει δραχμιάς 50, ο σ' άριθμός 17778, ο όποιος κερδίζει δραχμιάς 50, ο ζ' άριθμός 8234, ο όποιος κερδίζει δραχμιάς 50 και ο η' άριθμός 17650, ο όποιος κερδίζει δραχμιάς 50.

Επίσης πάντες οι άριθμοί ο λήγοντες εις 90 (ήτοι εις τα δύο τελευταία ψηφία του πρώτου άριθμού 1890), κερδίζουν άπό ένα τόνον του μνηστορηματίου «Η ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ».

Οι αναγνώσται μας, οι έχοντες φύλλα με τους ανωτέρω άριθμούς, πρέπει να τα φέρουν εις τα Γραφεία μας, δια να λάβουν τα δώρα των, έχοντες μαζί του και δελτίον ταυτότητος.

Όσοι έκ των έπαρχιών κερδίζουν χρηματικά ποσά, πρέπει να μās άποστείλουν τα δελτία των όποιον οι άριθμοί κερδίζουν, και

θα λάβουν τα δώρα των.

Η ε' κλήρωσις του Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου» θα γίνει και πάλιν εις τα Γραφεία μας (Λεωκ.) την 5 μ. μ. της Τετάρτης 27 Δεκεμβρίου. Όσοι έπιθυούν, δύνανται να παρευθύνονται εις αυτήν.

Επίσης όσοι εκ των αναγνωστών των έπαρχιών κερδίζουν βιβλία, πρέπει να μās στείλουν τα σχετικά δελτία με τους κερδίζοντας άριθμούς, αναγράφοντας επί του δελτίου και το όνομα των καθάρων. Θα παραλάβουν δέ τα βιβλία των άπό τα Ύποπταρχοεία της έπαρχίας των, εις τα όποια θ' άποσταλή — επί τούτου — μετά σχετικού όνομαστικού καταλόγου, και έπεξηγηματική έγχαρτίλιος.

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Όπως ύποσχεθήκαμε, δημοσιεύουμε σήμερα τα όνοματα των μεχρ τούδε κερδισάντων διάφορα δώρα αναγνωστών του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας», των συμμετεσχόντων στο Εβδομαδιαίο Λαχείο των περιόδικών μας.

Κατά τας δύο πρώτας κλήρώσεις του Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου» έκέρθησαν ο κ. κ. Μιχ. Γούλιος Βαβύ Σαίου, Κ. Γυλιάνης Προμηθέως 20 Πατρίας, Σοφ. Σαμαρά Κολοιαννού, Ύολανιδου, Μαντζάρου 9 Αθήνας, Κ. Δελικατερίνης Βασιλής 10 Αθήνας, Ε. Τζιτανιάκης Θεσσαλονίκη, Ν. Πατοίνης Κέρκυρας, Γρ. Σταράκος Καλλέργη 26 Περισσείας, Ι. Καραντάνης Περγιάλι Κορινθίας, Δ. Δημητράκης, Νάουσας, Ε. Κριθάκης Φακωθανά Κρήτης, Π. Παυρέτου Ποταμώς Κιθρήων, άνά έν Ήιερολόγιον του «Μπουκέτου».

Οι κ. κ. Ε. Παταγωγρόπουλος Κόρινθος, Στ. Φιλιαπύδης Σεργών 32 Αθήνας, Δ. Σκοπανός Θεσσαλονίκη, Ν. Παγαυιτιδής Πολύγωνον Αθήνας, Δ. Κ. Μαρκόπουλος Μέλεια Μεσσηνίας, Π. Κανάκης Σέρος, Ενάγ. Γούναρης Μαυρομάλι 9 Περισσείας, Δ. Ζώτος Ν.Φιλαδέλφειας, Α. Αναστασόπουλος Μαροναίας 8 Αθήνας, άνά έν αντίτυπον του μνηστορηματίου «Ο Δόκιμος Τζέλι» — Ο Άνθροπος με τη διαλή Ύψη».

Οι κ. κ. Κ. Λάιος Ντέκα 16 Αθήνας, Δ. Καλιμαύνης Ύνωκουμώς Βύρωνος, Όλυγα Δημοπούλου Ευδόξου 61 Νέος Κόσμος, Μ. Άλενράς Ποδινάκης, Ρόζα Ξανθίππη Θρασοπούλου 9 Αθήνας, Χρ. Ξύδης Σατωδριάνθου 21 Αθήνας, Αθ. Αγγερινός Κομοτηνή, άνά έν αντίτυπον του μνηστορηματίου «Σόνια» της Γκερεβίλ.

***

Επίσης κατά τας δύο πρώτας κλήρώσεις του Εβδομαδιαίου Λαχείου της «Οικογενείας» έκέρθησαν :

Ο κ. Σιάμος Κωνσταντίνος, έξ Ίωαννίνων, όδός Δωδώνης 99, όστις έκέρδισε τας 500 δραχμιάς του πρώτου άριθμού της 1ης κλήρώσεως του Εβδομαδιαίου Λαχείου της «Οικογενείας»

της θείας δίδως. Καμιά σφαίρα και καμιά όβίδα δέν κατορθώσε να βρή τον νέον ξεκίνον Προμηθέα των Βουλγάρων. Έντομηταξύν όμως το μέτωπο άναγει από άκρη σ' άκρη. Οι μόν φαντασθίζαντες έπίθεσι των δέ. Βοιδαρισμός, λοιπόν, καταγισμός, βόμβες και ρουζέτες άφθονες, χρωματιστές, άναστατώσεις στρατηγείων και κόσμον χαλάσμοδος.

Το μυστηριώδες και φοβερό για τους Βουλγάρους φως κάποτε στεκότανε σάν φάρος μέσα στην καταιγίδα του πυρός και του σιδήρου, κάποτε προχωρούσε προς αυτούς και κατά τα ξημερώματα φάνηκε στρεφόμενον προς το αντίθετο στρατόπεδο.

Το φώς της Προτογορνάτικης ημέρας πού ξημέρωσε, έδειξε σ' άμφοτέρους τους έχθρούς ότι κανείς δέν έτομαζόταν για έπίθεσι.

Το πύο τότε, και άπό τα δύο μέρη, εσίγησε, ή γη έλεγε κατακαταλεί, έκατομύρια ίσως πυρομαχικών ξεδουθήσαν και μονάχα ο γαίδαρος, ο άιπιος όλον αυτού του χαλάσμου, βρέθηκε δίπλα σ' ένα ταχύτατο σόος και άέκρωσις, νικητής και...σελασιφόρος !..

—Έλάτε τώρα να κόψουμε την ήρτα μας... Έλληνικά, είπα στους Γάλλους έξωματικούς.

—Πολύ άσχημα άρχισε το ενουβέλ-άνν (ό νέος χρόνος), είπε ο Γάλλος ταγματάρχης, λίγο σκεπτικός.

—Όσοτό ενουβέλ...ά νν (νέο γαϊδούρι) ! ελογώπαιζεν ο λογαγός.

—Και δέν είχαμε και καμιά μικρή πρόβλεψη, για ν' άρχισή με νική ο νέος χρόνος, πρόσθεσε ο συνταγματάρχης, ένας Ξανθοπόστιακος, γελαστός και κολικούδως Φραντσέζος.

Τότε ένας Γάλλος ίστολογαγός, ένας άπό τους πιο εθιμικούς έκει μέσα, εούθηρκε ως το χείλος του εαίματιού και έκτείνοντας το πόδι τον προς τα πέρα, προς τό μέρος του έχθρου, εκάρησε το σπαρτόν τον στη γη και φώναξε, στρεφόμενος προς ημάς, πού είμαστε στην κούρτη, κοροιδιόνοτας λίγο και τα περιφάνη της έποχής ξεκίνησε πολεμικά άνακουρόνεύτα τον Ίταλόν :

—Κύριε συνταγματάρχα !.. Κύριε συνταγματάρχα !.. Το Νέον Έτος άρχισε καλό. Να πού προέλασμε είκοσι εκατοστά του μέτρον !..

Νομίζε πως ήσαν ανθρώπινες πεταλούδιτσες γύρω άπό τό φώς...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΟΙ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΘΟΣ

Σάν μιιά ώραία, σάν μιιά φτωχή, δροσόλοστη άνεμώνη, πού σέ μιιά κόχη ενός άγρού γελεί κ' άνθίζει μόνη, κ' άποσ άνωθε ή στά πλάγια της δέν έχει τριγυρίσει μιιά πεταλούδα ουδέποτε, μιιά κάμλη, ένα μέλισσι, για νά τριγυρή ή νά γενιτή τ' ώραίο τ' άνθος της μέλι, έτσι ή καρδιά μου άμολύντη κ' άνέγγιχη σέ θέλει...

N. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΜΕΣ' ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Μέσ' το βράδυ μαζί, άγατούλα χρυσή κ' όνειρό μου πού χαρά, τό γλυκό πρόσποτό σου, τ' άβρό, να τό νοιώθω κοντά στό δικό μου !..

ΕΝΑΣ ΤΥΧΕΡΟΣ !..

Καθώς πέφτει ή βροχή, σιγανή-σιγανή, παγωμένη, να σ' άκούω άλαφρή — τί χαρά ! — σάν πουλί, στό πλερό μου θερμά άρνημένη !..

Κι' ή ντιμένη ή φτωχή, τη δροσιά σου, καλή, και τό [γέλιο Ύσή μου

μιιά άγάτη βαθείά, σάν θρησκεία παλιά, σου μιλά στη σωτή μου...

Και καθώς σέ κρατώ, λουλουδάκι μου, έγώ, ταπεινού- [λα είμαι γάστρα,

σέ κυττώ, σέ κυττώ, και βρισκω πού άγνή, πού γλυκειά κ' άπό τ' άστρα !..

Πάτρα (15-12-33)

I. ΚΑΡΑΜΠΑΛΗΣ

ΜΕΙΝΕ...

Σεινή του πόνον ίέρεια, γλυκειά παρηγορήτρα, πλούσια τα δώρα μούφρες μιιάς κελωσίνης, κ' έτσι σάν να με δρόσισης στά κρούσταλα μιιάς κοή- [νης,

στάλαξές μέσ' τον πόνο μου της λησιονιάς τα φίλτρα. Και ταπεινή άδως στάθιρες, άπόμερα, σέ μι' άκρη, έκει σέ θρόνισας ή ψιχή, σάν φως και σάν άλήθεια, κ' έτσι καθώς με κοίμησες μ' έλλάδας παραμύθια

μείνε κοντά μου, άστεριόνο του πόνον εινε τό δάκρυ.

A. ΛΙΒΑΣ

Ο κ. Σιάμος Κωνσταντίνος, έξ Ίωαννίνων, όδός Δωδώνης 99, όστις έκέρδισε τας 500 δραχμιάς του πρώτου άριθμού της 1ης κλήρώσεως του Εβδομαδιαίου Λαχείου της «Οικογενείας»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Σινέξετα των όνοματίων των τυχερών.